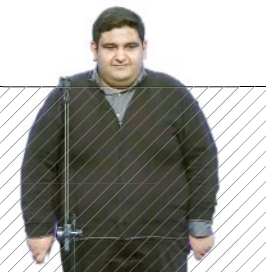

یکی از ضعف های عصر جدید کات های عجیب، نشان ندادن کامل اجرای بعضی از شرکت کنندگان و... است. طوری که بعضی اوقات مخاطب هنگام اظهار نظر داورها متوجه می شود بخش هایی از اجرا حذف شده است

گفت و گوئی ناتمام با تهیه کننده «ستاره ساز»

استعدادیابی اولویت دوم است

برای تکمیل پرونده مان سراغ تیم تولید برنامه عصر جدید رفتیم. از تیم کارگردانی گرفته تا داوران، اعضای تیم کارگردانی اعلام کردند که بهتر است خود احسان علیخانی در رابطه با مباحث فنی و برنامه مصاحبه کند و سکوت می کنند. در میان داوران هم به سراغ سید بشیر حسینی رفتیم، اما آقای دکتر حسینی به ما اعلام کرد که طبق قراردادش تنها با مجوز کتبی تهیه کننده قادر به مصاحبه است.

پیگیری های ما از روابط عمومی شبکه سه هم تا این لحظه به نتیجه نرسید و به همین خاطر از پیگیری برای مصاحبه با تیم برنامه عصر جدید دست برداشتیم و با این که خیلی دوست داشتیم با آنها صحبت کنیم و شنیده هایمان را با آنها درمیان بگذاریم چنین چیزی رخ نداد. پس از این اتفاق به سراغ جواد فرحانی، تهیه کننده سابق خندوانه، عبدی شو و... رفتیم که این روزها تهیه کنندگی ستاره ساز را به عهده دارد. البته باید همین جا بگویم که مصاحبه ما با آقای فرحانی ناقص ماند چون در حین مصاحبه برای ایشان مشکلی رخ داد و قرار شد با تاخیر چند دقیقه ای صحبت ها را ادامه دهیم اما آقای فرحانی دیگر جواب پیام ها و زنگ های ما را ندادند.

ستاره ساز از کجا و چطور شروع شد؟

طرح ستاره ساز در ابتدا برای شبکه نسیم بود، اما از دستور کار خارج شد و به شبکه سه ارائه شد. شبکه سه از آن استقبال کرد و قرار شد کار را شروع کنیم.

چطور به این ترکیب از داورها رسیدید؟

من و خداداد از زمان فیلم سینمایی «خوابم می آید» رفاقت داریم. او در آن فیلم من بازی کرد و بعدها در هزار داستان هم که برنامه خود من است حضور پیدا کرد. علاوه بر این ها خداداد مربی فوتبال هم بوده. پس اول به او گفتم. فیروزخان هم که مربی با سابقه ای است و داور در هم دوست هستیم. پس از این فرصت استفاده کردم تا از او هم در این کار استفاده کنم. ادموند هم یک بازیکن پرسپولیسی است که در فوتبال پایه و آکادمی ها مشغول است. به پیشنهاد دوستان سراغ او رفتیم. مجتبی جباری هم ستاره بزرگ استقلال است و در سال های اخیر مدام گفته بود که دغدغه فوتبال پایه را دارد. پس از او هم دعوت کردیم تا در کنارمان باشد.

بعضی ها می گویند هدف تلنت شوها ساخت یک نمایش خوب برای مخاطب تلویزیونی است نه استعدادیابی این درست است؟

حتما همین طور است. وظیفه استعدادیابی برگردن جاهای دیگر است. ما برای استعدادیابی یک دکور عظیم چند صد میلیونی را طراحی و اجرا نمی کنیم، این ها به خاطر مخاطب تلویزیونی است و اصلا هدف اول هم همین است. البته کلا بی خیال استعدادها نیستیم. آن هم جزو اهداف است، اما هدف اول نمایش خوب برای مخاطبان برنامه است.

ممکن است استعدادی فدا شود تا نمایش بهتری به مخاطب عرضه شود؟

بعید می دانم که این اتفاق رخ دهد. به هر حال استعدادها هستند که نمایش خوب را رقم می زنند. اگر استعداد های واقعی حذف شوند برنامه هم خراب می شود.

(سؤال بعدی در مورد چالش های ساخت این برنامه بود که آقای فرحانی ضمن عذرخواهی

درخواست کردند تا دقایقی بعد با هم صحبت کنیم، اما...)

عصر جدید چقدر بی نقص است؟

چند نقد جدی!

عصر جدید برخلاف دیگر برنامه های استعدادیابی ایرانی که تا به حال ساخته شده سعی کرده مانند نمونه های مطرح خارجی حرفی برای گفتن داشته باشد. تعداد مخاطبان و کیفیت ساخت این برنامه هم گواهی بر موفقیت آخرین ساخته احسان علیخانی است، اما با این حال چند نقد جدی به این برنامه وجود دارد که آنها را با شما به اشتراک می گذاریم.

وقتی استعداد واقعی فدا می شود

کودکی که بدون دیدن آموزش خوانندگی می کند می تواند جذاب ترین سوژه یک برنامه استعدادیابی باشد. در برنامه عصر جدید اولویت اصلی جذابیت برنامه برای مخاطب و سرگرمی است. البته این اصلا ایراد نیست و برنامه های خارجی هم این رویه را دنبال می کنند. نقد اصلی آنجایی است که این نگاه به قدری در برنامه پر رنگ می شود که گاه مخاطب حس می کند استعدادها فدای برنامه سازی شده اند. برای مثال در برنامه های استعدادیابی خارجی آدم های حرفه ای و کاربلد اولویت توجه نیستند و کسانی که با وجود ضعف کاری را انجام می دهند که در آن استعداد دارند مورد تشویق قرار می گیرند و به مراحل بعدی می روند. مثلا اگر کودکی شش ساله یا مردی که خدمتکار رستوران است، خوانندگی کنند با همه ضعف هایشان نسبت به جوانی که تحصیلات آکادمیک موسیقی دارد و شغلش خوانندگی است مورد تحسین بیشتری قرار می گیرند.

این اتفاق در برنامه عصر جدید تقریبا برعکس است. کیا رکنی، گروه وکالا و نمونه های دیگر از جمله حرفه ای های صعود کننده هستند. در یکی از بحث برانگیزترین موارد، فاطمه رادمنش بازیگری که در سال های اخیر توانسته سیمرغ تئاتر فجر دریافت

صندلی اضافی

حضور علیخانی به عنوان مجری یا میزبان یکی از اتفاقات نه چندان خوشایند این برنامه است. داشتن مجری ای که هم حق نظر داشته باشد و هم گاهی با شوخی سعی کند جنبه سرگرم کننده بودن برنامه را بالاتر ببرد، در هیچ نسخه خارجی وجود ندارد. کاش احسان علیخانی هم مانند سایمون کاول به عنوان یکی از داورها کنار سایپرین می نشست.

لطف مکرر

بعضی شرکت کنند ها به طور واضح مورد لطف داوران قرار می گیرند. شواهد نشان می دهد که دلیل این لطف ها بعضا مباحث قومیتی یا سایر موارد فرامتنی دیگر است. برای مثال در یکی از قسمت ها دختر جوانی که عضو عشایر بود با استعداد تیراندازی اش در برنامه شرکت کرد. او قبل از این که تیرهایش را به هدف بزند، چند خطا داشت، اما باز هم با سه چراغ به فینال آن شب راه پیدا کرد.

آقای صدا کیست؟

فریدون آسرابی، مهدی یغمایی، پوریا حیدری، فرهاد برنجان داوران برنامه ای برای کشف استعداد های موسیقی بودند. حضور تهیه کننده و سرمایه گذار در بین داوران که بتوانند از استعداد های خوب حمایت کنند یکی از مشکلات این برنامه بود. در نمونه های موفق خارجی کسانی داور هستند که یا سرمایه گذار هستند یا تجربه پرورش استعداد های تازه را دارند.

ستاره شو

فیروز کریمی در سال های بسیار دور مربی پرافتخاری بوده، اما او هم مانند خداداد عزیزی در همه سال های اخیر در هر باشگاهی که بوده، اخراج شده. مجتبی جباری هم هنوز به شکل جدی وارد حوزه مربیگری نشده و محک جدی نخورده. شاید تنها داور و مربی مناسب برای ستاره ساز ادموند بزرگ باشد که به شکل حرفه ای به عنوان مربی تیم های پایه فعالیت دارد.

شیر حسینی و دوستان

گر یک آهنگ ساز و یک استاد دانشگاه در همه حوزه ها دهند و هیچ کدام نه سابقه تهیه کنندگی داشته اند و پایه گذاری رویا نونهالی و امین حیایی، آریا عظیمی نژاد ایی که در اولین تلنت شویی حضور دارند که قرار است ی، آکروبات، هنرهای رزمی، نوازندگی نظر دهند. بشیر بقیه داورها مورد انتقاد گرفت و برای برخی ها حضورش منطقی به نظر نمی رسد.